

Recursos ambientals

Mapa ecològic del barri de la Sagrada Família

Aquest mapa és una eina que permet disposar de bona part de la informació del barri referent als seus recursos urbans per a la sostenibilitat. Aquests recursos estan classificats en cinc àrees principals: espai públic; mobilitat i accessibilitat; residus i aigua; activitats, associacions i serveis ambientals, i espai construït i població. Així, al mapa, s'hi poden trobar els tipus d'espais públics existents: per a vianants, zones verdes, carrers amb trànsit reduït, llocs d'interès per a la fauna, horts urbans, etc.; la relació de transports públics, "carrils bici", camins escolars o parades de taxi; els punts de recollida per al reciclatge dels diferents tipus de residus urbans; on es troben les fonts d'aigua potable; els recursos i associacions ambientals i els comerços que permeten un consum més sostenible, i les tipologies dels edificis construïts al barri i la població que hi ha censada. ■

Mapa ecològic del barri de la Sagrada Família. Recursos urbans per a la sostenibilitat. Ajuntament de Barcelona, Districte de l'Eixample, amb la col·laboració de l'Agència Local d'Ecologia Urbana de Barcelona i Agenda 21 BCN, 2002

FAUNA URBANA per José Luis Gallego

Il·lustració: Martí Barba

Els bernats de la Ciutadella i els polítics del Parlament

El Parc de la Ciutadella ha representat sempre per als naturalistes de la ciutat el punt de trobada amb la fauna enyorada. Quan era més jove, hi solia anar cada dissabte amb els vells prismàtics de campanya del meu pare. Habilitat com a explorador i amb les imatges televisives d'*El hombre y la Tierra* de la nit del divendres bullint al cor, arribava amb metro al parc amb la mateixa il·lusió que si m'endinsés al Serengeti. Assegut vora el llac, amb l'entrepà en una mà, els prismàtics a l'altra i la guia d'ocells oberta sobre els genolls, les cites se succeïen: xibecs, collverds, xarxets, gavians... De tant en tant sorgia la sorpresa en forma de blauet o de corriol. Més accidental, descobria alguna vegada la figura majestàtica del berrat pescaire. Però, a partir de l'any 75, les cites d'aquest ocell es van fer més habituals a la Ciutadella, fins que aviat va córrer la veu entre

els ornitòlegs de la ciutat que una petita colònia s'havia instal·lat vora l'entrada del zoològic, atreta pel menjar abundant i regular de les foques.

Avui, quan torno amb el meu fill al parc i li dic que visitarem la colònia de bernats pescaires més important de Catalunya, no exagero. Perquè, amb 70 nius ocupats, la de la Ciutadella és l'àrea de cria de bernats més poblada del país i una de les més importants de la Mediterrània. Ni Aiguamolls de l'Empordà, ni Delta del Llobregat ni Delta de l'Ebre (tots ells

parcs naturals): aquesta singular au, l'ardeid més gros d'Europa, ha triat el cor de Barcelona per viure. I hi viu bé, pel que es veu, perquè el grup no para de créixer i s'ha fet molt estable.

El polític que arriba al Parlament se sorprèn de vegades en veure la silueta d'un berrat posat sobre l'insigne edifici. Quan s'encreuen les mirades, resulta difícil esbrinar qui examina qui: tots dos van instal·lar-se a la Ciutadella amb l'arribada de la democràcia i tots dos han vist com la seva colònia, la més important del país per a uns i altres, s'ha fet més estable, més nodrida. Quan tornem a casa, el petit Pablo, amb 5 anys, es mira els bernats i els cotxes oficials del nostre govern amb la mirada de la quotidianitat: jo, en canvi, encara recordo quan, a la Ciutadella, hi faltaven uns i altres, i no puc deixar de fer un sospir de confiança en deixar-los enrere. ■